

Motion till riksdagen 2025/26:3925

av **Niels Paarup-Petersen m.fl. (C)**

med anledning av Regeringens proposition 2025/26:145 Inhibition av verkställigheten - en ny ordning för vissa utlänningar vid tillfälliga verkställighetshinder

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det görs en uppföljning av lagändringarna sett utifrån perspektivet om barnets bästa och barnkonventionen och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Regeringen föreslår i proposition 2025/26:145 en ny ordning för vissa utlänningar när det finns tillfälliga hinder mot att verkställa ett avlägsnandebeslut. Huvudregeln föreslås vara att verkställigheten inhiberas (skjuts upp) i stället för att, som i dag, bevilja ett tidsbegränsat uppehållstillstånd. Förslaget innebär även kontrollåtgärder som anmälningsskyldighet och områdesbegränsning samt begränsningar i rätten till bistånd och välfärdsförmåner. Centerpartiet står i stora hela bakom propositionen och anser att det kan skapa ett mer effektivt återvändande och ökad kontroll. Detta inte minst sett utifrån perspektivet att många personer med utvisningsbeslut går under jorden och har kunnat resa till ett annat EU-land med nuvarande regelverk.

För Centerpartiet är det viktigt att åtgärderna för att effektivisera verkställigheten är proportionerliga, inte minst när det kommer till barn. Sedan den 1 januari 2020 är FN:s konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen) svensk lag. Detta innebär en skyldighet för lagstiftare, myndigheter och domstolar att vid alla åtgärder som rör barn i första hand beakta vad som bedöms vara barnets bästa (artikel 3). Likt vad som går att läsa i remissförsvaren har flera tunga instanser, däribland Barnombudsmannen och Rädda Barnen, riktat skarp kritik mot bristande barnkonsekvensanalyser och de negativa följderna för barn. Det är allvarligt. Barnombudsmannen har bland annat påpekat att analyser av förslagets konsekvenser för barns rättigheter i stort sett saknas. Det saknas resonemang om vad förslagen konkret innebär för barn, hur negativa följder kan undvikas och hur barnets intressen har vägts mot andra intressen. Detta trots att barnrättskommittén uppmanat Sverige att säkerställa att barnkonsekvensanalyser är en integrerad del av lagstiftningsprocessen.

Barnets bästa:

Med hänsyn till den omfattande och allvarliga kritik som framförts från tunga remissinstanser, och med beaktande av att barnkonventionen är svensk lag, är det av yttersta vikt att effekterna av dessa lagändringar nogga följs upp. Det är inte tillräckligt att i förarbetena konstatera att barnets bästa ska beaktas i enskilda fall. Riksdagen måste säkerställa att detta faktiskt sker i praktiken och att lagstiftningen inte leder till att barns rättigheter systematiskt åsidosätts. En oberoende uppföljning bör därför genomföras för att granska hur den nya lagstiftningen tillämpas och vilka konsekvenser den får för barn och barnfamiljer. Uppföljningen bör särskilt analysera:

- Hur bedömningen av barnets bästa görs i praktiken av Migrationsverket och domstolarna.
- I vilken utsträckning barn görs delaktiga och deras åsikter beaktas (artikel 12).
- Konsekvenserna för barns hälsa, skolgång och sociala utveckling.
- Hur kontrollåtgärder som anmälningsskyldighet och områdesbegränsning påverkar barn.
- Om den nya ordningen leder till ökad familjeseparation eller ekonomisk utsatthet för barn.

En sådan uppföljning är nödvändig för att säkerställa att Sverige lever upp till sina åtaganden enligt barnkonventionen och för att riksdagen ska kunna ta ställning till eventuella justeringar av lagen om den visar sig få oacceptabla konsekvenser för barn.

Niels Paarup-Petersen (C)

Madeleine Atlas (C)

Anders W Jonsson (C)

Christofer Bergenblock (C)